

מסורת הש"ס

א) וכו' ס' וכו'... ב) וכו' ס' וכו'... ג) וכו' ס' וכו'... ד) וכו' ס' וכו'... ה) וכו' ס' וכו'... ו) וכו' ס' וכו'... ז) וכו' ס' וכו'... ח) וכו' ס' וכו'... ט) וכו' ס' וכו'... י) וכו' ס' וכו'...

גלוין הש"ס

הנהגות מורה"ב רנשבוג... א) בתום ד' חמ"ח לחם... ב) וכו' וכו'... ג) וכו' וכו'... ד) וכו' וכו'... ה) וכו' וכו'... ו) וכו' וכו'... ז) וכו' וכו'... ח) וכו' וכו'... ט) וכו' וכו'... י) וכו' וכו'...

מוסף רש"י

רבינו חננאל... וכן מזה של מעשר שני... וכן אחריו של מעשר... שני אין יוצאין בהן... יד חובתו. ודע שמה... עשה של מעשר שני... פטורה מן החלה רבי... מאיר, ובתמיס אומרם... חייבת, ויבא מרבא... פליגי בהו בני פליגי... ורובין דלמא לעולם לא... פליגי, ושאי הכא דכתיב... עריותיכם חיי זימני... ואמרין מוכרחין חיי זימני... בעיקר עשה שלכם שנתיה... עשה ממש של חולין... ולא של מעשר שני, דהא... מעשר שני אינו שלכם ולא... חשוב הוא שלמים שהן... קרשים הותרו לבעלים... לאכלן בירושלים [א:];... אלא של הקדש הוא הותר... לו לאוכלו בירושלים,... וגוון השלמים שהן קרשים... ונאכלין לבעלים] אבל... אחריו אפי' דכתיב... ולקחתם לכם, למעוטי... שאלו וגו' הוא דאמאי, ולא למעוטי אחריו של... מעשר שני, מצה נמי... לא כתיב מצתכם, ולחם... לחם מלח לא יליף, בני... ריש לקיש מוה שיעור... אדם בחלה של מעשר... שני בירושלים אליבא דר'... עקיבא דאמר אדם יוצא... ידי חובתו כמעשר שני... בירושלים, מי אמרין...

כל שעה פרק שני פסחים

לח.

ומזה של מעשר כו' לדברי ר"מ אין אדם יוצא כס. ואפילו לא דרש עוני לאון אנטו ענין מזה שלו ולא של גבוה ולקמן פריך מי כתיב מתחכם: הכי קאמר לימא. מסייעא הא לכל ומלמיה דרב אפי פרי זימני. אבל התם לכס

אמאי אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח לדברי חכמי' איוצא בה ידי חובתו בפסח אחריו של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב לדברי חכמים יאדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב מתקף הרב פפא בשלמא עיסה דכתיב יולקחתם לכם משלכם אחריו אלא מצה מי כתיב מצתכם אמר רבא ואיתימא רב יימר בר שלמאי אמאי ילחם לחם כתיב הכא ילחם עוני וכתיב התם יהיה באכלכם מלחם הארץ מה להלן משלכם אף כאן משלכם לימא מסייע ליה עיניה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ וחכמים אומרין חייבת לימא מסייע היינו דך הכי קאמר (ליה) לימא מדפליגי בעיסה בהנך נמי פליגי או דילמא שאני התם דכתיב עריותיכם עריותיכם תרי זימני בעי ר' שמעון בן לקיש מהו שיוצא אדם ידי חובתו בחלה של מעשר שני בירושלים אליבא דר' יוסי הגלילי לא תיבעי לך השתא בחולין לא נפיק בחלתו מיבעיא כי תיבעי לך אליבא דר' עקיבא בחולין הוא דנפיק דאי מיטמו יש להן היתר במושבות אבל חלה דאי מיטמו לית לה היתר במושבות ולשיריפה אולא לא נפיק או דילמא אמרין הואיל ואילו לא קרא עליה שם ואיטמי אית לה היתר במושבות ונפיק בה השתא נמי נפיק איבא דאמרי הא ודאי לא תיבעי לך דודאי אמרין הואיל כי תיבעי לך חלה הלכות בכסף מעשר שני ואליבא דרבנן לא תיבעי לך כיון דאמרי יפרה היינו מעשר שני תיבעי לך אליבא דר' יהודה דאמר יקבר ירתנן יהלכות בכסף מעשר שני שנמא רבי ר' יהודה אוכר יקבר מי אמרין הואיל ואי לא לקוח היו והואיל ולא קרא עליה שם ואיטמי יש לו היתר במושבות ונפיק ב' השתא נמי נפיק ביה או דילמא חד הואיל אמרין תרי הואיל לא אמרין אמר רבא מסתברא שם מעשר חד הוא: יחלת תורה ורקיקי נזיר וכו': מנה"מ יאמר רבה דאמר קרא ושמרתם

אמאי אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח לדברי חכמי' איוצא בה ידי חובתו בפסח אחריו של מעשר שני לדברי ר' מאיר אין יוצא בו ידי חובתו ביום טוב לדברי חכמים יאדם יוצא בו ידי חובתו ביום טוב מתקף הרב פפא בשלמא עיסה דכתיב יולקחתם לכם משלכם אחריו אלא מצה מי כתיב מצתכם אמר רבא ואיתימא רב יימר בר שלמאי אמאי ילחם לחם כתיב הכא ילחם עוני וכתיב התם יהיה באכלכם מלחם הארץ מה להלן משלכם אף כאן משלכם לימא מסייע ליה עיניה של מעשר שני פטורה מן החלה דברי ר"מ וחכמים אומרין חייבת לימא מסייע היינו דך הכי קאמר (ליה) לימא מדפליגי בעיסה בהנך נמי פליגי או דילמא שאני התם דכתיב עריותיכם עריותיכם תרי זימני בעי ר' שמעון בן לקיש מהו שיוצא אדם ידי חובתו בחלה של מעשר שני בירושלים אליבא דר' יוסי הגלילי לא תיבעי לך השתא בחולין לא נפיק בחלתו מיבעיא כי תיבעי לך אליבא דר' עקיבא בחולין הוא דנפיק דאי מיטמו יש להן היתר במושבות אבל חלה דאי מיטמו לית לה היתר במושבות ולשיריפה אולא לא נפיק או דילמא אמרין הואיל ואילו לא קרא עליה שם ואיטמי אית לה היתר במושבות ונפיק בה השתא נמי נפיק איבא דאמרי הא ודאי לא תיבעי לך דודאי אמרין הואיל כי תיבעי לך חלה הלכות בכסף מעשר שני ואליבא דרבנן לא תיבעי לך כיון דאמרי יפרה היינו מעשר שני תיבעי לך אליבא דר' יהודה דאמר יקבר ירתנן יהלכות בכסף מעשר שני שנמא רבי ר' יהודה אוכר יקבר מי אמרין הואיל ואי לא לקוח היו והואיל ולא קרא עליה שם ואיטמי יש לו היתר במושבות ונפיק ב' השתא נמי נפיק ביה או דילמא חד הואיל אמרין תרי הואיל לא אמרין אמר רבא מסתברא שם מעשר חד הוא: יחלת תורה ורקיקי נזיר וכו': מנה"מ יאמר רבה דאמר קרא ושמרתם

עין משפט גר מצוה... קנא א מ"י פ"ו מהל' מלה הלכה ט: קנב ב מ"י פ"ח מהל' מלה הלכה ט: קנב ג מ"י פ"ו מהל' מלה הל' ט טושיע א"ח ט"י מנן פסיף ד: קנב ד מ"י פ"ו מהל' ממשע שני הל' ט: מ: קנב ה ו מ"י פ"ו מהל' מלה הלכה ט: מלה הלכה ט:

תורה אור השלם

1. ראשית ערשתכם חלה תרישו תרומתן בתרומת עון מן תרומת אהרן במדבר טו ב' ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תקרים וענף עץ עבת וערבי ונחל ושמתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים וקראו כ מ' 2. לא חאבל עליו ופני שבעת ימים חאבל עליו מצוה לחם עני כי בחפזו יצאת ארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי הדין.

דברים טו 4. והיה באכלכם מלחם הארץ תרישו תרומת לקי' במדבר טו ט

רבינו חננאל (הבבקי)

דאמרין הואיל וכו' לא נטמא נפיק בה כי נטמא נמי נפיק בה, דאמרין הואיל כי חובתו לך בחלת לקוח, כלומר קנה חטים מספק מעשר שני ועשה מן עיסה והוציא חלה, ואליבא דרבנן דאמרי לקוח שנטמא יפרה לא תיבעי לך דבדאי נפיק דרינו מעשר, כי חובתו לך אליבא דר' יהודה דאמר יקבר, דחנן כמעשר שני פ' שליש לקוח בכסף מעשר שני שנטמא יפרה, ר' יהודה אומר יקבר, מאי כי אמרין הואיל ואילו (לא) היה לקוח, והואיל ולא היה קורא עליון שם חלה הוה נפיק בחולין דמעשר שני, השתא נמי נפיק דאמרין הואיל, נפיק דאמרין תרי, דלמא חד הואיל אמרין תרי הואיל לא אמרין, אמר רבא שמטברא שני מעשר, כלומר כיון שאומר הואיל כמעשר לא שוא חד ולא שוא תרי, ופוגצי דשמעון סלקא דאין קורי לחם אלא האפיו מנור, אבל מעשה אילפס פטור מן החלה, ואין מברכין עליהן המצוה לחם, ואין אדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, ואשכחן בתלמוד ארץ ישראל בחלה אמר ר' יוחנן ובלבד מעשה אילפס על ידי משקין [פ'] שנחמטל במשקין ולא בסמים, והא דאמאי יוצאין בסמנין מעשו על ידי האור, מוקים לה ריש לקיש בשאור מלך עליהם זה החד, ובהאור מהלך תחתיהן, הריחן ובסוף הדבוקי שלא על ידי משקה לחם קרי ליה, ירושלמי בחלת חלה, ר' שמאל בר נחמן שמע

והוא נפדה ולקוח אינו נפדה דתנן הלכות שנטמא יפרה נטמא אין לא הוי טפל חמור מן העיקר "אלמלא לקוח לרבנן נמי אינו נפדה טעור חלות תורה ורקיקי נזיר. נראה לר"י כפ"ה דמירי שלא משה עליהם הוצא ולא הוקדשו דאי הוקדשו מיפוק ליה דבעינן מתחכם דגמרינן לעיל לחם לחם ועוד דקאמר למטור בשוק יוצאין בהן משמע דכלל הוקדשו מיירי וה"פ מזה המשמרת לשם מזה יראה זו שמשמרת לשם וזה כשיקדישנה וכן שאין נאכלין אלא ליום אחד אקרא (משמשמרת סמך) דבעינן שתהא נשמרת לשם צענה וזה דפריך ומיפוק ליה שאין נאכלין באמנות ונשמרת נאכלין בכל מושבות וה"פ שאין נעשה לחלוכל בכל מושבותיכם וקשה לרשב"א דבריש אהויה מקומן

והוא נפדה ולקוח אינו נפדה דתנן הלכות שנטמא יפרה נטמא אין לא הוי טפל חמור מן העיקר "אלמלא לקוח לרבנן נמי אינו נפדה טעור חלות תורה ורקיקי נזיר. נראה לר"י כפ"ה דמירי שלא משה עליהם הוצא ולא הוקדשו דאי הוקדשו מיפוק ליה דבעינן מתחכם דגמרינן לעיל לחם לחם ועוד דקאמר למטור בשוק יוצאין בהן משמע דכלל הוקדשו מיירי וה"פ מזה המשמרת לשם מזה יראה זו שמשמרת לשם וזה כשיקדישנה וכן שאין נאכלין אלא ליום אחד אקרא (משמשמרת סמך) דבעינן שתהא נשמרת לשם צענה וזה דפריך ומיפוק ליה שאין נאכלין באמנות ונשמרת נאכלין בכל מושבות וה"פ שאין נעשה לחלוכל בכל מושבותיכם וקשה לרשב"א דבריש אהויה מקומן

והוא נפדה ולקוח אינו נפדה דתנן הלכות שנטמא יפרה נטמא אין לא הוי טפל חמור מן העיקר "אלמלא לקוח לרבנן נמי אינו נפדה טעור חלות תורה ורקיקי נזיר. נראה לר"י כפ"ה דמירי שלא משה עליהם הוצא ולא הוקדשו דאי הוקדשו מיפוק ליה דבעינן מתחכם דגמרינן לעיל לחם לחם ועוד דקאמר למטור בשוק יוצאין בהן משמע דכלל הוקדשו מיירי וה"פ מזה המשמרת לשם מזה יראה זו שמשמרת לשם וזה כשיקדישנה וכן שאין נאכלין אלא ליום אחד אקרא (משמשמרת סמך) דבעינן שתהא נשמרת לשם צענה וזה דפריך ומיפוק ליה שאין נאכלין באמנות ונשמרת נאכלין בכל מושבות וה"פ שאין נעשה לחלוכל בכל מושבותיכם וקשה לרשב"א דבריש אהויה מקומן

והוא נפדה ולקוח אינו נפדה דתנן הלכות שנטמא יפרה נטמא אין לא הוי טפל חמור מן העיקר "אלמלא לקוח לרבנן נמי אינו נפדה טעור חלות תורה ורקיקי נזיר. נראה לר"י כפ"ה דמירי שלא משה עליהם הוצא ולא הוקדשו דאי הוקדשו מיפוק ליה דבעינן מתחכם דגמרינן לעיל לחם לחם ועוד דקאמר למטור בשוק יוצאין בהן משמע דכלל הוקדשו מיירי וה"פ מזה המשמרת לשם מזה יראה זו שמשמרת לשם וזה כשיקדישנה וכן שאין נאכלין אלא ליום אחד אקרא (משמשמרת סמך) דבעינן שתהא נשמרת לשם צענה וזה דפריך ומיפוק ליה שאין נאכלין באמנות ונשמרת נאכלין בכל מושבות וה"פ שאין נעשה לחלוכל בכל מושבותיכם וקשה לרשב"א דבריש אהויה מקומן

לחון כלתון מן הרין קרא. ויש חטה שורה ושעורה נסמן וכוספת נבלתו. חטה כמעשה, שורה זו שביבלו, שועל, ולפת נקרא שמה שורה שהיא עשויה כסורה, ושעורה כמעשה, נסמן זה השיפון, וכוספת אלו כוסטין, נבלתו עד כאן נבלתו של לחם, וכי למדין מרבירי קבלה אמר ר' סימן מוכתב ויסרו למשפט אלהיו ורזנו, כמי שהוא של דבר תורה. חלות תורה ורקיקי נזיר עשאו לעצמן אין יוצא בהן, מנא לן אמר (רבא) (רבא)

לחון כלתון מן הרין קרא. ויש חטה שורה ושעורה נסמן וכוספת נבלתו. חטה כמעשה, שורה זו שביבלו, שועל, ולפת נקרא שמה שורה שהיא עשויה כסורה, ושעורה כמעשה, נסמן זה השיפון, וכוספת אלו כוסטין, נבלתו עד כאן נבלתו של לחם, וכי למדין מרבירי קבלה אמר ר' סימן מוכתב ויסרו למשפט אלהיו ורזנו, כמי שהוא של דבר תורה. חלות תורה ורקיקי נזיר עשאו לעצמן אין יוצא בהן, מנא לן אמר (רבא) (רבא)

לחון כלתון מן הרין קרא. ויש חטה שורה ושעורה נסמן וכוספת נבלתו. חטה כמעשה, שורה זו שביבלו, שועל, ולפת נקרא שמה שורה שהיא עשויה כסורה, ושעורה כמעשה, נסמן זה השיפון, וכוספת אלו כוסטין, נבלתו עד כאן נבלתו של לחם, וכי למדין מרבירי קבלה אמר ר' סימן מוכתב ויסרו למשפט אלהיו ורזנו, כמי שהוא של דבר תורה. חלות תורה ורקיקי נזיר עשאו לעצמן אין יוצא בהן, מנא לן אמר (רבא) (רבא)